

ZUIDZIJDE.

geriefelijke inrichting dus geen piëteit voor behoud kon komen pleiten. Hunne woningen in de stad, ruim gebouwd naar den jongsten smaak, hadden hen verwend en zij verlangden van hunne buitenplaatsen, behalve een zwierige verlenging hunner al te gewone familienamen, ook een wezenlijk genoegen: zoowel de huizen als de wandeldreven en waterpartijen, de moestuinen en de boomgaarden, alles moest naar hun zin en smaak worden ingericht. Wij kunnen eigenlijk niet vinden, dat zij daarin ongelijk hadden, ook al moeten wij erdoor bijna alle herinneringen aan het middeleeuwsche hollandsche slot missen!

Ook, ten slotte, was de krijgskans onzen kasteelen niet gunstig, en veel wat de middeleeuwen gespaard hadden, werd slachtoffer van wraak- en plunderzucht in de eerste tien jaren van den 80-jarigen oorlog.

Van het schitterende kasteel der Egmonds, waarvan in het eind der zestiende eeuw Claes van der Heck zoo'n aardig schilderijtje maakte, vindt men te Egmond aan den Hoef nauwelijks de plaats terug, waar het eenmaal stond; van het slot der Brederoede's vermag de bekende ruïne toch maar zéér onvolledig een denkbeeld te geven; het groote huis ter Horst, stamslot der oude Wassenaars, Teylingen, Poelgeest, Naaldwijk, Capelle, Asperen, Arkel, — welke namen ons talrijke bladzijden onzer oude kronieken in het geheugen roepen, — zij zijn alle verdwenen. Slechts het door Floris V gebouwde Muiderslot en het oude Loevestein vertoonen nog de oude vormen van het ridderslot, dat ook vesting was en wezen moest. Bij de oude herinneringen bewaren zij echter nog jongere en aan deze misschien danken zij hun behoud naast het